

РЕШЕНИЕ

№ 5475

гр. София, 21.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 15.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5381** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда начл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 85 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Б. Б., гражданин на А., [дата на раждане] срещу Решение № У.-49/31.5.2022 г. на интервюиращия орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради липса на мотивирано произнасяне, че не са налице обстоятелства, доказващи основателен страх от преследване. Липсвало произнасяне по конкретно изложените факти и обстоятелства от значение за случая на жалбоподателя. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № У.-49/31.5.2022 г. на интервюиращия орган и се върне молбата за разглеждане в производство по общия ред.

В съдебното производство, оспорващият се представлява от служебния защитник адв. Г. В., която моли оспореният акт да бъде отменен по подробни доводи, развити в съдебното производство.

Ответникът – ИНТЕРВЮИРАЩИЯ ОРГАН при ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 01-В- 59/11.05.2022 г. на РПЦ - С. до председателя на ДАБ, жалбоподателят Б. Б., гражданин на А., [дата на раждане] в [населено място], А., арабин по народност, пол – мъжки, религиозна принадлежност - мюсюлманин сунит, семейно положение - разведен, ЛНЧ [ЕГН], е поискал предоставяне на международна закрила. На 30.5.2022 г. е проведено интервю, подписано от жалбоподателя, адвокат, преводач и интервюиращ орган, в което е посочено, че жалбоподателят е напуснал А. поради липса на добре платена работа. Обяснява, че няма да се върне в А., защото финансово не се справя и затова решил да замине за Европа, за да намери добре платена работа. Допълва, че иска да стигне до Германия. С Решение № У.-49/31.5.2022 г. на интервюиращия орган е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят не се явява.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е съобщено на жалбоподателя на 3.6.2022 г., а жалбата е депозирана на 10.6.2022 г. - в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният акт е мотивиран с разпоредбата на чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т.1 и т. 2 от ЗУБ.

На основание чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, при наличие на основания по чл. 13, ал.1 в срок до 10 работни дни от регистрацията на чужденеца, интервюиращият орган може да приложи ускорена процедура в производството по общия ред, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна.

Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал.1 и 9, съответно по чл.9, ал.1, 6 и 8, и чужденецът се позовава на основания извън предмета на този закон или не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване.

В същото време, съдът намира, че основателно е прието от интервюиращия орган, че чужденецът се позовава на основания извън предмета на този закон или не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, поради което е налице хипотезите на чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ. Общата обстановка в А. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г. Посочената от Б. Б. причина, заради която е напуснал държавата си на произход, има личен, икономически, социален и битов характер. Не сочи други релевантни причини, обосноваващи опасения за преследване. Заявява, че не е политически ангажиран, не е имал проблеми с официалните власти или с групировка, която държавата не желае или не може да контролира, нито с етническата и религиозната си принадлежност. Не твърди спрямо него да са предприети някакви реални действия на преследване, нито от страна на държавен орган, нито от организация, на която държавата не желае или не може да противодейства.

В проведеното интервю, жалбоподателят е посочил, че напуснал държавата си, защото там няма работа, като пояснява, че целта на пътуването му е да стигне до Германия, където да работи и да помага на семейството си. Освен това молителят не подава молба за предоставяне на международна закрила, когато влиза в Република България,

а прави това, след като е заловен от служители на Министерство на вътрешните работи преди да премине нелегално границата с Румъния.

Б. Б. никога не е бил заплашван пряко, нито пък е бил насилван или изтезаван. Не е преследван поради своята раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не се установяват. Спрямо него не е упражнявано физическо насилие и не е репресии.

Влизайки нелегално в Република България Б. Б. не подава веднага молба за международна закрила, а прави това впоследствие. Налага се извода, че не става дума за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за икономически мигрант.

Съгласно Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, Мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приключение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

Изложените причини за искане на международна закрила не могат да бъдат свързани с нито един от релевантните признаци на преследване, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Въз основа на данните, заявени от Б. Б. в проведеното интервю не може да бъде формиран извод за основателни опасения от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Изводът е, че в конкретния случай не се касае за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за икономически мигрант. Не са представени обстоятелства, обуславящи нуждата от предоставяне на международна закрила. Налага се извод, че действителният мотив за напускане на А. е стремежът към намиране на работа и по-висок стандарт на живот.

Поради липса на предпоставките по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ искането за предоставяне на статут на бежанец следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

За Б. Б. липсват и предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут. Твърдения, че е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, Б. Б. не прави. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне държавата си по произход, поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Не е бил обект на никакви посегателства и не е претърпял никакво насилие. От изложеното следва извода, че не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1 т. 1 и 2 от ЗУБ.

Спрямо Б. Б. не е налице заплахата поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. Според тълкуването в решението от 17 февруари 2009 г. на Съда в Л. по дело № С-465/07, на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО, силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата или съдилищата, до които е отнесено решението за на подобна молба. Изрично в тълкуването е признато правото на преценка за силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на Съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно

повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила.

Наличието на заплаха по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ се установява, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване там, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи.

Установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че Б. Б. е бил принуден да отпътува поради реална опасност от тежки заплахи живота или личността му в случай на въоръжен конфликт.

Видно от приложената справка, вх. № 01-166/3.5.2022 г. на дирекция "Международна дейност" на ДАБ при МС е видно, че А. не се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт. За търсещият закрила съществува реална възможност, сигурно и законно да пътува в района на постоянното си местоживееене и може основателно да се очаква да се установи там. Това се подкрепя и от изявленията на чужденеца, който в интервюто от 30.5.2022 г. освен финансови, не посочва да е имал други проблеми в А.. Няма убедителни данни за обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на Б. Б., за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в А. следва да е изключително, каквото видно от цитираната информация за обстановката там, то не е. Не се установява спрямо него да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

За Б. Б. не съществува реален риск от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Искането за закрила и в тази му част е неоснователно. Приложима е и хипотезата на чл. 9, ал. 5 от ЗУБ. От цитираната по-горе справка е видно, че Б. Б. може да се засели в друга част на страната, но той не е пожелал да направи това поради финансови съображения.

Липсват предпоставки за предоставяне на международна закрила по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като е пълнолетен и не е заявил член на семейството му да има предоставена международна закрила в Република България. Не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като той посочва, че желае да получи международна закрила в Република България, без да се позовава на причини от хуманитарен характер.

Относно приложението на принципа за забрана за връщане, така както е предвиден в чл. 33 от Женевската конвенция за статута на бежанците от 1951 г. и в чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, то той е неприложим към алжирският гражданин, доколкото той не е влязъл в страната ни, за да търси предоставяне на закрила, а е направил този акт след като е заловен от органите на МВР и са му снети пръстови отпечатьци.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, упълномощен със Заповед № РД 05-346/26.4.2022 г. на председателя на ДАБ, като

същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 21 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Б., гражданин на А. срещу Решение № У.-49/31.5.2022 г. на интервюиращия орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: